

Sygnatura akt V C 708/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 4 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu V Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Dolata

Protokolant: Maciej Tomaszewski

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2018 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa Wspólnota Mieszkaniowa (...) przy ul. (...)

przeciwko (...) S. A. V. (...)

- o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 6.916,91 zł (sześć tysięcy dziewięćset szesnaście złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. kosztami procesu obciąża w całości pozwanego i z tego tytułu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.263,00 zł,
4. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu kwotę 311,97 zł z tytułu wydatków.

SSR Barbara Dolata

UZASADNIENIE

Wspólnota Mieszkaniowa (...) ul. (...) w P., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, pozwem z dnia 18 maja 2016 r. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) SA V. (...) w W. kwoty 6 916,91 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 12 kwietnia 2016r do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 7 stycznia 2016r kierowca posiadający ubezpieczenie od OC zawarte u pozwanego wjechał samochodem w bramę garażową dokonując zniszczenia w mieniu powódki. Pozwana przyznała odszkodowanie w wysokości 2 307,29 zł, a po odwołaniu dopłaciła kwotę 1 687,55 zł . Koszt naprawy bramy wyniósł 10 911,75 zł i taką sumę powódka zapłaciła otrzymując fakturę. Specjalista pozwanej jedynie powierzchownie wycenił koszt naprawy i kosztorys ten nie powinien stanowić podstawy do likwidacji szkody.

Pozwany (...) SA V. (...) w W. w odpowiedzi na pozew wniosł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany zakwestionował jakiegokolwiek dalsze roszczenia powódki wynikające z uszkodzenia przedmiotowej bramy, ponad wypłaconą przez pozwanego kwotę. Wskazał, że ciężar dowodu spoczywa na powodzie zarówno co do zakresu uszkodzeń jak i kosztów prac zmierzających do usunięcia uszkodzeń. Pozwany zakwestionował zakres uszkodzeń wskazując, że podczas lustracji stwierdzono jedynie uszkodzenia prowadnicy lewej oraz mikro włączników.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 stycznia 2016r A. G. (1) podczas zjeżdżania z podjazdu wjechała w bramę garażową należącą do wspólnoty mieszkaniowej i ją uszkodziła. Sporządziła na tę okoliczność oświadczenie. Pomocą w wypełnieniu dokumentów do ubezpieczyciela służyła K. R., księgowa, która zajmuje się księgowością wspólnoty. Szkada została zgłoszona w styczniu 2016r do pozwanego.

Przedmiotowa brama była zamontowana w 2013r, przechodziła kilka razy w roku okresowe przeglądy, ostatnio w październiku 2015r. Przed zdarzeniem brama była w pełni sprawna. Serwisowaniem bramy zajmowała się firma (...) R. M.. Brama ta nie była wcześniej uszkodzona, ani nie była wcześniej naprawiana.

Pracownik współpracujący z firmą (...), M. C. przyjechał na oględziny i określił koszt naprawy na około 10 900 zł. Stwierdził uszkodzenia 3 paneli, prowadnic, zawiasów lin i zabezpieczeń chroniących bramę przed spadaniem. Stwierdził, że była wygięta rolka biegowa, zawiasy i występowały w nich luzy. Pracownik uznał, że jeśli jedne prowadnice są uszkodzone to wszystkie muszą ulec wymianie. Firma sporządziła w dniu 12.01.2016r wstępny kosztorys naprawy bramy na kwotę ponad 10 000 zł (k. 17).

Oględziny bramy zostały także dokonane przy udziale likwidatora szkód H. W. (1) współpracującego z firmą (...), która zajmowała się oględzinami różnych szkód na zlecenie ubezpieczycieli. Obecny był także zarządca nieruchomości R. F. (1). Likwidator sporządził fotografie bramy oraz protokół uszkodzeń, w którym stwierdził, że kosztorys przedstawiony przez zarządcę wskazuje na wiele elementów nie związanych z uszkodzeniem – uderzeniem pojazdu. Jako uszkodzenia związane z uderzeniem likwidator wskazał uszkodzenie prowadnicy lewej oraz mikro włączników zabezpieczających. Zarządca odmówił podpisania protokołu likwidacyjnego .W protokole zarządca umieścił notatkę, że nie zgadza się z opisem szkód albowiem ich zakres jest większy, niż przedstawiony w wycenie likwidatora. (protokół szkód w aktach szkodowych). Podczas spisywania tego protokołu nie dokonywano rozbiórki żadnych elementów ani nie podnoszono czy spuszczano bramy.

Pozwany (...) SA V. (...) w W. przyznał tytułem odszkodowania kwotę 2 307,29 zł . Powódka pismem z dnia 8.02.2016r nie zgodziła się z przyznaniem odszkodowaniem przedstawiając kosztorys firmy, która serwisuje bramę. Pozwany pismem z dnia 8.03.2016 r., po odwołaniu powódki, przyznał dodatkowo kwotę 1687,55 zł .

W marcu 2016r brama została naprawiona, a powódka otrzymała fakturę z dnia 24.03.2016r VAT na kwotę 10 911,75 zł (k. 18) , którą zapłaciła. Powódka pisemnie wniosła o dopłatę kwoty 6 916,91 zł tytułem wyrównania różnicy pomiędzy wypłaconą kwotą, a rzeczywistym kosztem naprawy.

Oświadczenie sprawcy k. 12, zeznania świadków K. R. k. 58-60,R. M. k. 59-60, M. C. k. 70-71 oraz R. F. (2) k. 71-72 a także H. W. (2) k. 174-175, kosztorys firmy (...) k. 17, pisma stron k. 13-16 i 22-23 , faktura k. 1, akta szkodowe .

Przedmiotowa brama garażowa jest nowoczesna posiada funkcjonalne napędy do segmentowych bram przemysłowych aby doprowadzić ją do pełnej sprawności po uszkodzeniu z dnia 7.01.2016r należało wymienić panel dolny, sekcję IP anodową z blachą perforowaną, uszczelkę dolną do bram przemysłowych, prowadnice poziome do bram przemysłowych o wysokości 2250 zł pionowe i poziome z łukami, liny nośne, zawias środkowy 40 , zawias boczny 40 , rolkę 11 mm 60 kg, zabezpieczenie w przypadku pęknięcia liny oraz mikro włącznik do zabezpieczeniami w przypadku pęknięcia liny. Koszt naprawy powyższych elementów wynosił 9 852 zł brutto koszt montażu/ wymiany elementów wynosił 900 zł brutto co razem daje 10 959 zł. (opinia biegłego sądowego M. K. k. 120—139).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie złożonych do akt dokumentów, na podstawie akt szkodowych w tym fotografii, a także na podstawie zeznań świadków i opinii biegłego sądowego M. K. .

Przedstawione dokumenty, w tym akta szkodowe, stanowiły dokumenty prywatne a zatem wskazywały na to, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia o treści zawartej w dokumentach (art. 245 kpc). Dowody te nie budziły wątpliwości sądu, co do wiarygodności, a strony nie kwestionowały ich prawdziwości. Zeznania świadków

Sąd ocenił jako wiarygodne. Świadkowie przedstawili okoliczności jakie były im znane. w związku z uszkodzeniem bramy. Niektórzy świadkowie jak R. M. mieli informację od osób trzecich, a niektórzy jak H. W. (2) czy R. F. (1) i M. C. posiadali informacje bezpośrednio, gdyż uczestniczyli w czynnościach.

Do oceny zakresu uszkodzeń powstałych w zdarzeniu z dnia 7 stycznia 2016 r. oraz kosztów naprawy jako przydatną sąd ocenił opinię biegłego M. K.. Biegły w opinii wskazał, że zaleca się aby nawet wtedy, gdy można kupić części zamienne od innych producentów wymienić elementy na takie, które zostały wyprodukowane przez producenta bramy, gdyż zapewnia to lepszą zgodność poszczególnych części oraz wyższą normę jakościową, a więc również dłuższą pracę przed koniecznością kolejnego remontu. Wycenę części biegły wykonał na podstawie cen producenta bramy.

Sąd zważył co następuje:

Przedmiotem sporu była nie tylko wysokość odszkodowania, ale także zakres uszkodzeń powstałych w zdarzeniu. Niesporne było, że pozwany ponosi odpowiedzialność za szkody ze zdarzenia z dnia 7.01.2016r w związku z ubezpieczeniem sprawcy A. G. (2) od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Sąd dokonując ustaleń związanych z uszkodzeniem bramy miał na uwadze, że już podczas sporządzania kosztorysu szkodowego ujawniły się rozbieżne stanowiska zarządcy budynku jak i likwidatora szkody. Decydujące znaczenie miała zdaniem sądu okoliczność, że likwidator jakkolwiek posiadający odpowiednie kwalifikacje (inżynier mechanik), nie dokonał próby podniesienia bramy celem sprawdzenia wszystkich elementów, które mogły ulec uszkodzeniu. Czasem zdarza się tak, jak miało to miejsce w niniejszej sprawie, że pewne uszkodzenia ujawniają się dopiero po rozebraniu, czy otworzeniu urządzenia mechanicznego. Ponadto sąd zwrócił uwagę na to, że likwidator H. W. (2) sporządzając protokół szkodowy nie zwracał uwagi na to, czy jest możliwe nabycie tylko jednej prowadnicy, podczas gdy z opinii biegłego sądowego wynikało, że konieczne jest zakupienie w komplecie obu prowadnic. Zatem nawet jeśli uszkodzeniu uległa jedna prowadnica, to wysokość szkody obejmuje zakup i montaż dwóch.

Roszczenie powódki wywodziło się z art. 805 § 1 i 2 kc w zw. z art. 361 kc. i art. 822 kc a także art. 35 i 36 ustawy z dnia 22 maja 2013r o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2018.473 j.t. ze zm.). Przepis art. 805 § 1 kc stanowi, że Art. 822. § 1.

przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 kc).

Wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art. 363 § 1 kc, który stanowi, że naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili (art 363 § 2 kc).

Powódka wywodziła, że należy jej się pełne odszkodowanie za poniesioną szkodę odpowiadające poniesionym kosztom naprawy bramy garażowej. Zdaniem powódki odszkodowanie wypłacone przez pozwanego było zaniżone. W ocenie sądu zeznania świadków oraz opinia biegłego pozwoliły określić zakres uszkodzeń oraz pełny koszt przywrócenia bramy do stanu sprzed szkody.

W tym miejscu należy podkreślić, iż aktualnie obowiązujące regulacje kodeksu postępowania cywilnego zmierzają do realizacji pełnej zasady kontradyktoryjności postępowania. Oznacza to, że sąd orzekający w sprawie opiera się na dowodach zaprezentowanych przez strony procesu i na podstawie tak ustalonych okoliczności wydaje orzeczenie. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach procesu (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). Sąd nie jest przy tym zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Innymi słowy, strona musi sama dbać o dopełnienie spoczywających na niej ciężarów procesowych. Jeśli ich nie wypełni, ponosi skutki zaniedbania. Pozwany jako profesjonalista w likwidacji szkód i strona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w szczególności powyższe wymogi winna znać i stosować.

W toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które by mogły powążyć kosztorys sporządzony przez firmę R., jako zawyżony czy nierzetelny. Nawet mając na uwadze, że firma serwisująca bramę miałaby interes w ujawnieniu jak największych uszkodzeń bramy, po to by móc dokonać szeregu napraw i zarobić, to nie zostało wykazane, że taka okoliczność zaistniała. Wręcz przeciwnie wszystkie uszkodzenia podane przez firmę (...) wymagały naprawy. Związane one były ze szkodą. Zakres uszkodzeń i wysokość kosztów naprawy zostały potwierdzone opinią biegłego sądowego. Na uwagę zasługuje, że przedmiotowa brama była zaledwie czteroletnia, pozostawała w bieżącym serwisowaniu (poprzedni przegląd miał miejsce w październiku 2015r), a przed zdarzeniem ze stycznia 2016r była w pełni sprawna.

Zgodnie z treścią art. 361 § 1 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Z § 2 cytowanego przepisu z kolei wynika, że w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Innymi słowy szkodę stanowi różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem, jaki by w jego majątku istniał, gdyby zdarzenie nie nastąpiło. W ujęciu przepisów kodeksu cywilnego szkodą jest zatem wszelki uszczerbek dotyczący osobę bez prawnego uzasadnienia, wyrażający się w różnicy pomiędzy stanem majątku poszkodowanego, jaki istniał i mógłby w normalnej kolei rzeczy istnieć, wytworzyć się, a stanem, jaki powstał skutkiem zdarzenia wywołującego zmianę. Ogólnie rzecz ujmując, jest to uszczerbek, który następuje w majątku uprawnionego.

Według opinii biegłego koszt naprawienia szkody wyniósł 10 950 zł brutto, a zatem nieco więcej niż zapłaciła powódka. Skoro powódka zapłaciła za naprawę 10 911,75 zł a pozwany wypłacił 2307,29 zł oraz 1 687,91 zł, to do zapłaty pozostaje kwota 6 916,91 zł. Wobec powyższego powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości co do kwoty głównej o czym orzeczono w punkcie 1 wyroku.

Natomiast orzekając co do odsetek Sąd oparł się na treści pisma pozwanego z dnia 29.04.2016r, w którym podano, że odwołanie powódki wpłynęło do ubezpieczyciela w dniu 17.04.2016r (k. 23). Wezwanie powódki do zapłaty kwoty 6 916,91 zł (k. 22 akt) ma na przedstawionej kopii dołączonej do pozwu zakrytą datę i nie zawiera daty wpływu do pozwanego. Dlatego doliczając 14 dni do daty 17.04.2016r sąd ustalił, że odsetki za opóźnienie są należne od dnia 3 maja 2016r. Podstawą tego orzeczenia były przepisy art. 481 § 1 kc w zw. z art. 817 § 2 kpc.

Przepis art. 481 kc stanowi, że jeśli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Pozwany – zgodnie z art. 817 § 2 kc winien spełnić świadczenie w terminie 14 dni od dnia w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie okoliczności stało się możliwe. Sam kosztorys naprawy przedstawiony pozwanemu przez powódkę nie był według sądu wystarczający do przyjęcia, że powódka poniosła koszty wskazane w kosztorysie, natomiast faktura wskazuje, że powódka została obciążona określoną kwotą, zatem pozostaje ona do zapłaty. Ponadto zeznania świadków K. R. i R. F. (1) potwierdziły, że przedmiotowa faktura została przez wspólnotę zapłacona. Dlatego kwota na niej podana była rzeczywistym kosztem szkody jaki poniosła powódka.

Kosztami procesu sąd obciążył pozwanego na podstawie art. 100 kpc zdanie drugie mając na uwadze, że powódka uległa nieznacznie – jedynie co do odsetek. Na koszty te złożyły się 346 zł wpisu, 17 zł opłaty od pełnomocnictwa, 2 400 zł wynagrodzenia pełnomocnika powoda oraz 1 500 zł zaliczki na biegłego. Razem 4 263 zł.

Natomiast na koszty poniesione przez Skarb Państwa złożyły się 17,50 zł koszt dojazdu świadka, 82,31 zł koszt utraconego zarobku przez świadka, 33,81 zł część kosztów opinii biegłego niepokryta z zaliczki powoda oraz 178,35 zł z tytułu stawiennictwa biegłego na rozprawie. Razem 311,97 zł o której to kwocie sąd orzekł w punkcie 4 wyroku . Podstawą tego orzeczenia był przepis art. 113 § 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005 r. (Dz. U. 2018, poz.300).

SSR Barbara Dolata